

Tretjič in zadnjič?

ŠE NEKAJ O ZAKLETI SOSESKI

Obljuba dela dolg, pravi slovenski pregovor. Tudi mi moramo izpolniti svoj dolg, ki smo ga sprejeli v 127. številki Javne tribune, ko smo v kratkem obvestilu zapisali, da bomo ponovno spregovorili o soseski Stara cerkev. Kaj nas je privedlo do tega koraka? Zbor stanovalcev Tržne ulice 6 in 8, dne 18. marca, na katerem so stanovalci ostro protestirali zoper pisanje v 126. številki Javne tribune z naslovom Še nekaj o zakleti soseski. Čeprav ugovore stanovalcev objavljamo kot poseben sestavek, pa nam dolžnost objektivnega informiranja bralcev ne dovoli, da ne bi ponovno spregovorili in poskušali zadevo, ki se vleče kot jara kača, nekoliko podrobneje osvetliti.

Sodelovali smo na omenjenem zboru stanovalcev, ki se ga je udeležila komaj nekaj več kot polovica stanovalcev (14 od 24 nosilcev stanovalske pravice) in dobili kaj čuden vtis. Zdi se nam, da je vsa zagnanost več ali manj delo nekaterih ljudi, saj so v enourni razpravi o gradnji soseske Stara cerkev sodelovali le štirje stanovalci, vmes pa smo slišali tudi medklic neke tovarišice: da, tako je. Vsi ostali so nemo poslušali...

Se predno pa preidemo k tistim bistvenim vprašanjem, zaradi katerih je bil sklican zbor stanovalcev, bi opozorili tovariše in tovarišice v hišnem svetu, ki se toliko sklicujejo na demokracijo in samoupravní socializem, da smo v naši družbi že zdavnaj opravili z raznimi gospodi in gospemí, ki pa smo jih na sestanku kar precejkrat slišali.

In sedaj k stvari! Dejstvo je, da nekaterim stanovalcem iz Tržne 6 in 8 zapis Še nekaj o zakleti soseski ni bil všeč. Ni bil všeč predvsem zato, ker obsoja ravnanje stanovalcev oziroma hišnega sveta Tržne 6 in 8. Vse trditve v članku naj bi bile preveč splošne, iz trte izvite in sploh neresnične. Kot pa se je izkazalo v sami razpravi, to le ni čisto tako. Po ostrih besednih

dvobojih smo končno obstali pri dveh trditvah, ki so stanovalce najbolj bodle v oči. Ti trditvi sta povsem razvidni iz sestavka stanovalcev Tržne 6 in 8.

Razen obtožb na sam članek so udeleženci zbora stanovalcev »krivili« za nastalo stanje tudi KS Hinko Smrekar, češ da so bili oni pobudniki, da naj stanovalci predlagajo (nikakor zahtevajo, pač pa samo predlagajo kot so izrecno poudarili) napeljavo centralne kurjave, vgraditev novih oken in še nekaj drugih »malenkosti«. Standardinvest jim je celo obljubil nadomestna stanovanja, oziroma kar si bodo zaželeli, samo da bi privolili v gradnjo soseske Stara cerkev. Končno pa je delovni predsednik zbora stanovalcev Vladimir Rot celo zatrjeval, da članek Še nekaj o zakleti soseski blati in črni celo delegatsko skupščino občine Ljubljana-Siška. Nič čudnega, da nas je zanimalo tudi mnenje ostalih »obtožencev«.

Na krajevni skupnosti Hinka Smrekarja nam je Marjan Medvešek povedal: »Mi stanovalcem nismo ničesar konkretno predlagali, pač pa smo jim samo dejali: sami presodite svoj položaj in postavite pogoje, če se čutite prizadeti. Vseskozi pa smo si prizadevali, da bi se gradnja čimprej začela. Zdi se nam, da smo se to pot šli demokracijo preveč na široko. Kako pa je drugod po Ljubljani? Kdo pa postavlja take nerealne pogoje? S pametnim dogovorom bi se dalo vse stvari hitro in učinkovito rešiti.«

Obtožbe, ki so letele na Standardinvest, smo preverili pri ing. Borutu Kosu, glavnem direktorju.

»Stanovalcem smo na sestankih točno povedali, kaj lahko dobijo, oziroma kaj jim lahko nudimo. Nikakor jim nismo ponudili nečesa, kar jim pozneje ne bi mogli dati. Sicer pa bomo odgovorili na vsako pismeno zahtevo oziroma prošnjo. Končno pa smo mi samo izvršni organ Sklada za komunalno urejanje zemljišč, ki je

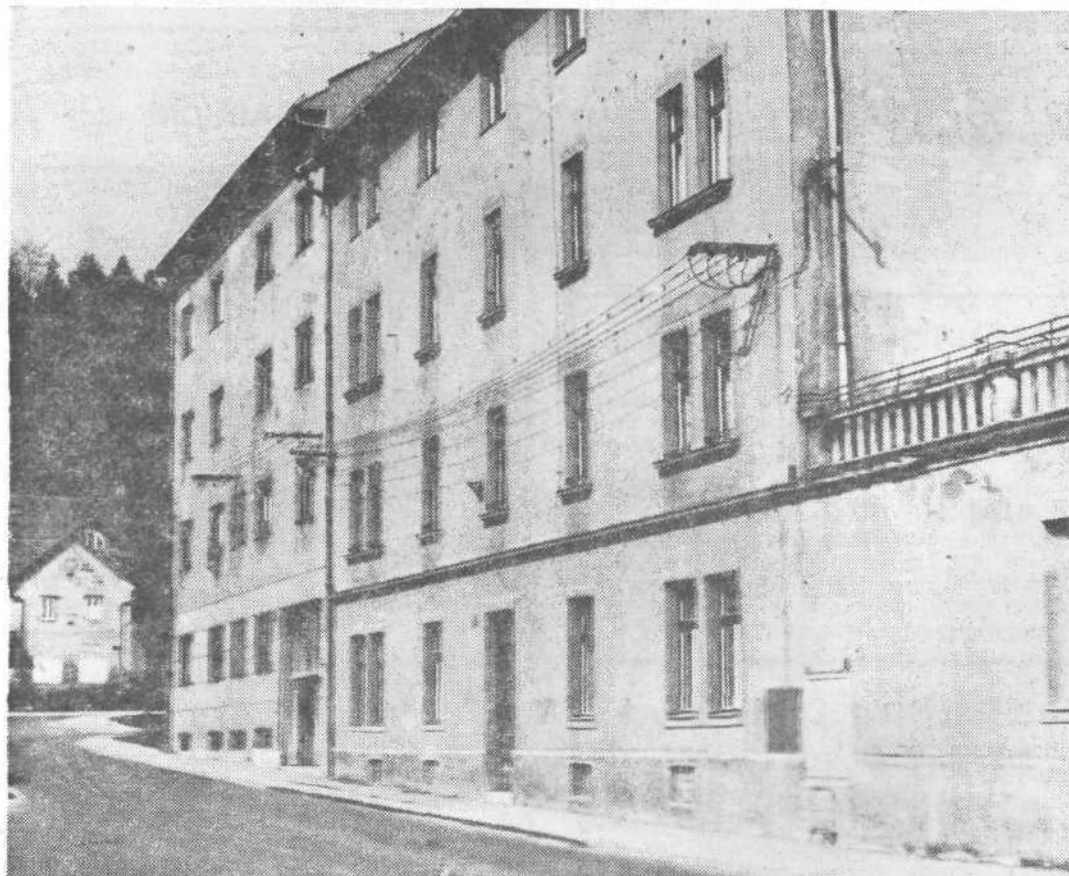
pristojen za ureditev tega problema. Torej le izpolnjujemo naloge, ki nam jih da sklad.«

Predvsem družbeni interes

Za izjavo smo zaprosili tudi predsednika SO Ljubljana-Siška ing. Staneta Plemenitaša. Dejal je: »Menim, da pisanje Še nekaj o zakleti soseski ni nikakršen napad na delo skupščine, saj ima vsak občan pravico povedati svoje osebno stališče, skupščina pa le sklepa na osnovi usklajenih stališč, predvsem pa na podlagi interesov neposredne okolice in širšega okolja. Kadarkoli sprejemamo v okviru skupščine sklepe o urbanizaciji, o novi ureditvi prostora, jih sprejemamo zato, da prostor na območju Šiške prilagodimo času in možnostim, ki jih imamo. Res pa je seveda tudi, da ob vsaki urbanizaciji novih sosesk ali naselij status neposredne okolice in prometni režim ne more ostati po starem. Ob gradnji novih sosesk se seveda promet po določenih ulicah občutno poveča, vendar se nihče od stanovalcev ob teh cestah ne pritožuje. V primeru soseske Stara cerkev moramo najti najbolj optimalno in hkrati kar najučinkovitejšo rešitev, da bi kar čimbolje izkoristili prostor in minimalno prizadeli tam stanujoče prebivalce. Skupščina vsekako želi, da se soseska SŠ 4/1 še letos premakne z mrtve točke in torej še letos pričnemo z gradnjo soseske. Težnje, da bi gradnjo opustili, so neutemeljene, vsi v SO pa si prizadevamo za to, da skupen družbeni interes vendarle postavimo pred zasebnega.«

Tako torej! Ob zaključku tega zapisa lahko samo izrazimo željo, da je to zadnji zapis o vseh peripetijah, ki so se dogajale z gradnjo soseske SŠ 4/1 in da bomo prihodnjič že lahko zapisali: gradnja soseske Stara cerkev se je začela.

France Kmetič

Pogled na hiši Tržna 6 in 8

Zbor stanovalcev Tržne 6 in 8 pa naslednje:

UREDNIŠTVU »JAVNE TRIBUNE«
glasila SZDL občine Ljubljana-Siška
61000 LJUBLJANA

V februarski številki Javne tribune je bil objavljen članek »Še nekaj o zakleti soseski«, ki ga je napisal glavni in odgovorni urednik. Pobudo zanj je dalo podpisano pismo starejšega možaka s Tržne 8, ki je prosil, da se njegovo ime ne objavi. Avtor dobesedno navaja dva odlomka tega pisma in sicer:

»V časopisih sem bral, da smo mi stanovalci Tržne 6 in 8 postavili nekakšen ultimat, da nam je treba napeljati centralno kurjavo (zaradi sence) in tako dalje... Resnica pa je, da niso stanovalci postavili nobenega ultimata; to je storil hišni svet! In še nekaj: hiše na Vodnikovih 7, 9, 11, 13, 15, 17, bodo po izgradnji stolpnice ves dan v senci in vendar se ni vsajal nihče od teh stanovalcev. Kako si lahko to razlagamo? Ali imajo prebivalci ob Tržni kakšen privilegij — saj so zahtevali celo, da se ves promet usmeri po drugi ulici?«

Zbor stanovalcev Tržne 6 in 8 je 18. 3. 1976 obravnaval ta članek in ugotavlja, da niti hišni svet niti stanovalci niso nikomur postavljali ultimativ. Akcija v zvezi z gradnjo SS-4/1 se je začela z vabilom, ki ga je SOb Ljubljana-Siška poslala hišnemu svetu za razpravo o zazidalnem načrtu za 31. 3. 1975. Na občini so se verjetno zavedali, ali pa jih je kdo na to opozoril, da se bodo življenjski pogoji stanovalcev ob Tržni ulici močno poslabšali z gradnjo do 35 m visokih objektov, v najmanjši razdalji 14 metrov južno od obstoječih hiš Tržna 6 in 8 (osončenje: toplotni vplivi in osvetlitev) in z izvozno rampo, pod hišo Tržna 8 (onesnaženje zraka, hrup). Najbrž je to tisti »privilegij« stanovalcev ob Tržni ulici, ker novi objekti stoje vzhodno od hiš na Vodnikovi cesti in obenem predstavljajo protihrupno zaporo proti prometu na Celovski, so stanovalci tam zaradi nove soseske gotovo manj prizadeti.

Stanovalci so v skupni akciji, ki so jo odobrvali tudi predstavniki KS Hinko Smrekar, predlagali, da bi to poslabšanje vsaj delno omilili z vgraditvijo centralne kurjave, z vzdavo dodatnih oken na stranski fasadi in z ureditvijo prometnega režima na Tržni ulici, nikakor pa ne s popolno preusmeritvijo prometa. Morda bi v potrditev upravičenosti te akcije navedli še dejstvo, da je skupščina občine Ljubljana-Siška na svoji seji 26. 11. 1975 sprejela poleg zazidalnega načrta za SS-4/1 tudi dodatne sklepe, ki delno upoštevajo predloge stanovalcev. S tem sta bila seznanjena tako pisec članka kot pisec pisma.

Zbor stanovalcev ugotavlja, da sta hiši Tržna 6 in 8 vedno imeli hišni svet. Edina izjema je obdobje od marca 1974, ko je takratni hišni svet odstopil, do marca 1975, ko sta bila na iniciativo KS Hinko Smrekar sklicana dva zbora stanovalcev 25. 3. in 28. 3. 1975, in je bil na drugem zboru izvoljen hišni svet. Skoraj vsi člani novega hišnega sveta (ali člani njihovih družin) so v preteklih letih večkrat opravljali te dolžnosti; predsedniku novega hišnega sveta je na primer zadnji triletni mandat predsednika potekel 9. 1. 1974. Zato je skrajno žaljivo podtikanje, da so prevzeli dolžnosti samo zato, da bi se ob zadevi Stara cerkev okorištili.

Glede »30 stanovalcev, ki so že vsega siti« zbor stanovalcev ponovno poudarja, da so v vseh akcijah v zvezi z SS-4/1 sodelovali stanovalci:

- na zboru 28. 3. 1975 so soglasno določili svoje delegate za pogovore s predstavniki občine, krajevne skupnosti, projektantov in investitorja,

- udeležili so se razstave projekta in dveh razprav na Standard Investu 28. 5. 1975 in 4. 6. 1975 v prisotnosti predstavnikov krajevne skupnosti, projektantov in investitorja,

- s pismeno anketo, ki je bila dostavljena vsem stanovalcem, in z obema razpravama na Standard Investu so izoblikovali svoje predloge, ki jih je hišni svet 5. 6. 1975 posredoval občini, krajevni skupnosti, projektantom in investitorju,

- neupravičeni očitki v tisku (Delo, Javna tribuna, ITD) in zavrnitev predlogov brez obrazložitve so stanovalce prizadeli, zato je hišni svet na njihovo pobudo pripravil pojasnila, ki so bila objavljena v ITD 17. 12. 1975 in dostavljena vsem zainteresiranim. Z njim se je seznanil tudi Zlatko Ščetinc, ki je v članku »Zakleta soseska« v oktobru 1975 krivil »kaprice« stanovalcev za visoko ceno kvadratnega metra stanovanjske površine v SS-4/1.

- o dodatnih sklepih novembrske Skupščine občine Ljubljana-Siška so bili stanovalci obveščeni 17. 12. 1975, ker v času od 25. 11. 1975 opoldne, ko sta bila predstavnika hišnega sveta poklicana na sestanek na občino, do 26. 11. 1975 popoldne, ko je skupščina zasedala, ni bilo moč sklicati zbora stanovalcev.

ODMEVI SINDIKALNE LISTE

Raje mrzel dinar kot topla malica

Sindikalna lista za leto 1976 predvideva tudi ukinitve denarnih bonov za prehrano za vse delavce razen za terenske delavce in tiste z dieto. Za vse te pa mora dati svoje soglasje za izplačevanje bonov za regresiranje prehrane občinski sindikalni svet.

Posebno komisijo za ugotavljanje upravičenosti prejemanja bonov za regresiranje prehrane pri ObSS Ljubljana-Siška vodi Zlatko Drabik. Povprašali smo ga, koliko prošelj so prejeli za dodelitev bonov ter kako so jih rešili.

»Prošnje za dovolitev izplačevanja bonov smo prejeli iz 68 osnovnih organizacij sindikata oziroma TOZD in to predvsem iz manjših delovnih organizacij. Šestinsitiridesetim prošnjam smo ugodili, tako da sedaj v Šiški prejema od približno 28.000 delavcev 1.987 vrednostne bone v vrednosti 250 din kot nadomestilo za prehrano. 1.259 delavcem smo tako izplačevanje odobrili do konca veljavnosti sindikalne liste, 728 pa le do 30. septembra. Ti morajo do takrat razmisliti, kako si bodo organizirali prehrano. Ob tem naj še povem, da smo prošnje prejeli predvsem iz manjših organizacij, zanimivo pa je, da so nam jih poslali tudi nekateri deli Megrada, za katerega je znano, da ima enega najmočnejših obratov družbene prehrane. Tudi večina šol nam je poslala prošnje za odobritev izplačevanja bonov.«

Kaj pa je vodilo teh 68 organizacij, da so napisale svoje prošnje?

»Nekateri so imeli res tehtne razloge in tem smo tudi ugodili. Vsi ostali pa so se poskušali s pridobitvijo soglasja za dodeljevanje bonov rešiti problemov okrog organizacije prehrane delavcev, kajti veliko lažje je izplačati vsakemu delavcu po 250 din kot pa organizirati prehrano.«

Ali so povsod možnosti za organiziranje družbene prehrane?

»Povsod seveda ne. Še posebej je kritično v Medvodah, kjer ima samo Donit svoj obrat družbene prehrane, vse ostale organizacije pa te možnosti nimajo. Razen tega v Medvodah tudi ni ustreznih obratov, kjer bi si te organizacije lahko zagotovile organizirano prehrano. Podobno je v Šentvidu in Vižmarjah,« nam je dejal Zlatko Vrabik.

Posebno nas je začudilo, da so skoraj vse osnovne šole zaprosile za izplačevanje bonov, čeprav vemo, da imajo otroci prehrano v šoli. Povprašali smo v šoli Zvonka Runka, kaj jih je vodilo, da so izrazili željo za izplačevanje bonov.

»Pri nas nimamo ustreznih prostorov za šolsko kuhinjo, zato vozimo hrano iz železničarskega doma. Hrano razdeljujemo v neprimernih prostorih, zato smo menili, da bi vsem 52 zaposlenim izplače-

vali bone. Prehrano za zaposlene bomo lahko uredili šele ob uvedbi celodnevne šole, ko bomo dobili potrebne prostore.«

Na osnovni šoli Valentina Vodnika pa menijo: »Zaradi posebnosti delovnega časa, ki ga imajo učitelji, saj prebijejo del delovnega časa ob pripravah na šolo doma, ker v šoli ni ustreznih prostorov in tudi zaradi dvoizmenskega pouka smo menili, da bi bilo pravilno, če bi učiteljem izplačevali bone za prehrano.«

Jasno je, da so na ObSS vse prošnje osnovnim šolam zavrnil, saj imajo še vedno precej boljše pogoje za organiziranje družbene prehrane kot marsikatera delovna organizacija. Toda tako eni kot drugi bodo morali končno spoznati, da sindikalna lista ne pomeni le avtomatičnega »debeljenja« plačilnih kuvert, ampak si z njo prizadevamo izenačiti delovne pogoje.

F. K.

Odlikovanja upokojujencem

Podpredsednik skupščine občine Ljubljana-Siška tov. Tomaž Šavnik in referent za odlikovanja Milan Zagorc sta podelila odlikovanja upokojujencem, članom izvršnega odbora Društva upokojujencev Ljubljana-Siška za njihovo izredno in požrtvovalno delo v času NOV, kakor tudi po vojni v izgradnji naše socialistične domovine.

Od leve proti desni: Ivo Žolnir, medalja zaslug za narod, Klementina Kranjc, red zaslug za narod s srebrno zvezdo, Ivo Potisek, red dela z zlatim vencem, Hlebec Jože, red republike z bronastim vencem, Janez Košenina, medalja zaslug za narod, Ignac Dermaša, red zaslug za narod s srebrno zvezdo.